

Výroční zpráva

Střediska
Hiawatha
Praha

2008

Úvodní slovo

Vážení přátelé,
těší mne, že Vás mohu přivítat u první výroční zprávy, vydané střediskem Hiawatha. Rok 2008 pro nás byl zkrátka tak zajímavý, že bychom Vám o něm rádi podali alespoň některé podrobnější informace.

Chtěli bychom také touto formou poděkovat všem, kteří nám v minulém roce pomohli či nás jinak podpořili.

Rád bych ještě za sebe poděkoval všem vedoucím i dalším členům, kteří s dětmi celoročně pracují nebo se starají o fungování střediska, za všechnu jejich vloženou energii a čas.

Roveři z RK ERROR mi obsahem svého příspěvku trochu vzali vítr z plachet, za což je moc chválím a předávám jim slovo (str. 5).

Přeji příjemné čtení,

Ladislav Pelcl - vedoucí střediska

Něco málo o Junáku

Junák – svaz skautů a skautek ČR je dobrovolné, nezávislé a nepolitické sdružení ve smyslu zákona 83/1990 Sb. sdružující své členy a členky bez rozdílu národnosti, náboženského vyznání, politického přesvědčení, rasy nebo jiných rozdílů.

Posláním Junáka je podporovat rozvoj osobnosti dětí a mladých lidí, jejich duchovních, mravních, intelektuálních, sociálních a tělesných schopností. Cílem je, aby dokázali žít svůj život s respektem k sobě samým, bližním, vlasti, přírodě a celému lidskému společenství a také k hodnotám a principům, stanoveným zakladateli skautského hnutí.

Počátky skautingu v Čechách sahají do doby před první světovou válkou, světový skauting oslavil sté výročí založení v roce 2007. Skautské hnutí není ohraničené zeměmi a kontinenty – existuje téměř ve všech zemích světa.

V Čechách má Junák kolem 44 000 členů a patří tak k největším organizacím dětí a mládeže u nás.

Naše středisko

Středisko Hiawatha, organizační jednotka Junáka, uskutečnilo nespočet schůzek, víkendových výprav i táborů od obnovení Junáka v roce 1990. Založeno bylo v roce 1968 na Praze 5, kdy navázalo na poválečnou tradici smíchovského skautingu. V roce 2006 se sloučilo se střediskem Stodůlky, působícím na Praze 13.

V roce 2008 mělo středisko a jeho oddíly celkem 156 členů, z toho 98 dětí. Středisko uspořádalo přes 30 víkendových a jednodenních výprav a 9 větších akcí.

Oddíly střediska se scházejí v několika klubovnách: v ulici Mohylová (Minnehaha), U Jezera (Paráda a Vlčáci), Přecechtělova (ERROR), Kuncova (Letorost), Zoubkova (156. oddíl a Kobry). Táborové vybavení je uskladněno ve skladu v Bronzové ulici a ve Velkých Losínách.

Mnoho informací o činnosti oddílů a střediska lze najít na webových stránkách. Na webu střediska www.hiawatha.cz naleznete přehled našich akcí, fotografie z nich a výběr ohlasů z médií.

Středisko se skládá ze šesti oddílů, jejichž vedoucí prošli Vůdcovskou zkouškou a Zdravotnickým kursem. Získali tím základní vzdělání v oblasti pedagogiky, psychologie, schopnosti organizace a týmové práce, znalosti práva, zdravotní péče a bezpečnostních zásad.

Středisková rada

Vedoucí střediska: Bc. Ladislav Pelcl

Zástupce vedoucího střediska: David Kolda

Volení členové střediskové rady:

Miloslava Fousková

Lukáš Pokorný

Ladislav Balík

Vedoucí oddílů:

Letorost: Bc. Jana Klokočnicková

Paráda a Vlčáci: Miloslava Fousková (do 16. srpna 2008) / Pavla Sýkrová

Minnehaha: Bohumila Sedlačíková

Kobry: Tomáš Pelcl

156. oddíl: Ondřej Růžička

Cantuta: MUDr. Magdaléna Ježková

Roverský kmen ERROR byl v roce 2008 součástí oddílu *Paráda a Vlčáci*.

Hospodář střediska: Zbyněk Kocman

Složení revizní komise:

Předseda revizní komise: Bc. Václav Karban

Členové revizní komise: Vladimír Uhlíř, Mgr. Hana Žáčková

Skaut...

Seděla jsem o přestávce ve třídě a vymýšlela hru pro světlušky na tábor. Spolužáci si vedle na lavici hodili tašky a sedli si, ale já si jich moc nevšímala. Jenže je moje práce očividně zaujala a začali se mi prohrabovat v čerstvě popsaných papírech. Očividně z nich nemohli nic moc pochopitelného vyčíst, a tak se po chvíli jeden trochu zmateně zeptal: „Prosím tě, co to je?“

Byla jsem zrovna zabraná do popisu jednotlivých úkolů, tak jsem jenom zběžně prohodila „Něco do skauta...“ a doufala, že se nebudou dál vyptávat. Jenže to by s nimi nesměl být Vojta.

„Počkej, ty jako chodíš do skauta?“ vypálil okamžitě.

„No, jo.“

„Ale...Já myslel, že to je jenom pro malý děti. Nebo tě to v sedmnácti ještě baví?“

„Skauting přece na věku vůbec nezávisí,“ zasmála jsem se a vzdala představu, že svoji hru dneska dopíšu.

„No to sice možná ne, ale tak mi řekni, co tam jako děláš? To taky běháš po lese a hledáš fáborky nebo co?“

„Hm, někdy“, usmála jsem se zase, „ale o tom to přece vůbec není!“

„Tak o čem to je?“

„To je... trochu těžký vysvětlit. Ale můžu to zkusit, jestli tě to vážně zajímá.“

„Zkus to,“ souhlasil Vojta a sedl si naproti mně. Vážně vypadal, že ho to zajímá.

„Koukni, třeba já začala do oddílu chodit v osmi. Postupně jsem rostla, chápala víc věcí, přestoupila ze světlušek ke skautkám a skauting pro mě přestal být jenom zábavou. Uvědomila jsem si, že jde vlastně o postoj k životu, o styl toho, jak přemýšlíš, co děláš, co pro tebe má smysl. Začala jsem si všimnout toho, že program připravují vedoucí, kteří pro nás obětují neskutečné množství času. Ale dělají to proto, že chtějí, protože je to svým způsobem baví. A uvědomila jsem si, že být skautem nebo skautkou znamená víc, než jen chodit každou středu na schůzku a sem tam jet na výpravu. A možná o tom je to teď, v kmeni.“

„Kde?“ přerušil mě kamarád a já si řekla, že jsem ho možná trochu zahltila svými myšlenkami.

„V roverském kmeni, to je něco jako oddíl. Jenže do kmene můžeš až v patnácti a celkově je to trochu něco jinýho.“

„Jak, jinýho?“

„No, třeba si víc rozhoduješ, co budeš dělat. Nikdo ti nic neservíruje přímo pod nos, musíš být trochu samostatnej. Ale to je dobře, protože se prostě můžete dohodnout třeba dva dny dopředu, že půjdete na výlet. Nebo na výstavu, do kina, do čajovny. Kmen je prostě parta. Parta lidí, které znáš a chceš s nimi trávit svůj čas. A navíc máte podobné ideály a cíle, protože jste většinou všichni prošli oddílem a víte, o čem „to“ celý je a hlavně si to sami uvědomujete...“

„Tak do kina můžeš jít třeba i s náma, zrovna na pátek jsme dohodnutý, že –“

„Jasně že můžu, ale počkej, taky to není jenom o tom.“

„Tak o čem?“

„Říkala jsem, že je to těžký vysvětlit. Víš, je v tom smysl. Ne v chození do čajoven a tak, to je zrovna čistě zábava s lidma, který máš rád. Ale hele, tak jinak. V kmeni nás je skoro dvacet. Všem je mezi patnácti a dvaceti. Každý dělá něco jinýho, studuje něco jinýho, baví ho něco jinýho. A o to „jiný“ se s náma může podělit, něco nás naučit nebo tak. To je první věc. Za druhé, i když to možná zní teď moc filozoficky, v uzavřené skupině si uvědomíš svoje chyby a nedostatky, můžeš si všímat chování ostatních, rozvíjet sám sebe. Zatřetí, rover je vždycky tak trochu „pracovní síla“.

„Cože?“

„Koukni, když jsem byla malá světluška, všechno pro mě někdo dělal, zařizoval a tak. Já se jenom bavila. I teď je potřeba připravovat něco pro děti v oddílech. A my jsme skupina bývalých konzumentů. Nemusí mi to nikdo říkat a cítím, že je fér, když budu dělat něco pro ostatní zase já. A dělám to ráda. Tady na těch papírech mám jenom jednu z her, ale teď jsme třeba celý víkend vymýšleli celotáborovku pro Parádu a Vlčáky – to je náš oddíl. A užili jsme si to skoro stejně, jako kdybychom to měli sami hrát...“

„No, asi tomu začínám trochu rozumět,“ připustil Vojta zamyšleně.

„Fakt? Tak to je super. Ono už zvoní na hodinu, ale víš, co je nejlepsi?“

„No?“

„Že ty lidi mě chápou. Že si můžu vymyslet sebevětší blbost a oni do toho půjdou. Lízt na horolezecký stěně, jít v lijáku na soušky, s baterkou stloukat stoly v noci na táboře, vyfotit se v obrovský kaluži, dělat kotrmelce dolů z kopce, jít přepadnout vedlejší tábor v kovbojskym klobouku, jezdit v pěti na jedněch sáňkách, jít na puťák do Německa, vymalovat si klubovnu nažluto... Prostě cokoliv.“ (-:

Oddíly se představují

LETOROST:

18 členů

**Vedení oddílu: Jana Klokočnicková (Janina), Adam Trnka (Padák), Klára Břicháčková (Cvrček),
Petra Čechmánková (Péťa)**

Oddíl Letorost vznikl před šesti lety znovuoobením již dříve existujícího oddílu světlušek a vlčat. K jeho obnovení se sešli čtyři roveři a rangers, celou dosavadní cestu oddílu ale provázejí pouze dva z nich. Oddíl prošel obdobím, kdy měl pouhých osm členů (povětšinou kluky), až dodnes, kdy je tvořen osmi děvčaty a deseti kluky ve věku 5 – 10 let.

Je to někdy trochu náročné, protože někteří z nás neumějí číst ani psát. Obrázky a starší kamarádi to ale hravě vyřeší! Našimi nejoblíbenějšími hrami jsou Medvěd ve srubu a Bomba, skvělé hry, které ale hrajeme jen občas, abychom se jich nepřesytili. Někdy se o nás říká, že jsme jak pytel blech. Skutečnost je ale taková, že jsme prostě jen trošku živější a plní skvělých a vynalézavých nápadů.

Jednou za měsíc jezdíme na výlety a výpravy, kde se vždy pořádně vyřádíme! Třeba tento víkend jsme, vyrazili na výpravu do Liběchova podívat se na sochy vytesané do pískovcových skal. Ušli jsme asi 10 kilometrů, ale na energii nám to vůbec neubralo. Zato Janina byla utahaná!

V létě se nejraději brouzdáme potokem nebo sbíráme borůvky a když je nám zima, tak si třeba rozděláme oheň a nad ním upečeme hada z těsta. A k tomu nám vyhrává Padák na kytaru.

Jsme taky docela tvůrčí. Před letošními Vánocemi jsme dali dohromady naši první – zatím nepublikovanou – sbírku básní. Škoda jen, že je zatím velkým tajemstvím a překvapením. Občas si společně čteme, nejraději knihy Kouzla paní Láry Fáry či Fimfárum nebo jakékoliv dobrodružné příběhy. Kino či divadlo také patří mezi činnosti, kterým se moc rádi věnujeme. Taková taneční pohádka v divadle Ponec nebo loutkové představení v Divadle Spejbla a Hurvínka jsou skvělou zábavou pro nedělní odpoledne!

RK ERROR:

18 členů

Vedení oddílu: Klára Tučková (klarrka), Ivo Stružinský

Další o našem roverském kmeni jste se mohli dočíst v úvodní povídce Skaut... (str. 5)
Kromě toho jsme spolu s Kobrami v září natočili krátký film do celostátní roverské soutěže Po-
libek múzy s názvem "Prázdniny pro zaláskované", který nyní najdete na webu střediska.

▼ Letorost

▼ RK ERROR

156:

30 členů

Vedení oddílu: Ondřej Růžička, Štěpán Tretiag, David Kolda (LLSM)

Oddíl jméno nemá, označuje se tedy pouze číslem 156. Má tři družinky (malí, malé, velkévelcí). Oddíl má taky patrona, jmenuje se Bedřich a žije v levém horním rohu klubovny. Je to totiž pavouk.

156ka není nijak zvlášť výjimečná, ale chodí tam fajn děti, má přiměřeně pracovité vedoucí a uvolněnou atmosféru.

Děje se u nás sice mnoho zajímavého, ale vyprávění by buď bylo nesrozumitelné nebo zd-
louhavé, takže nám musíte věřit.

Většina z nás ráda hraje hry, zejména ty, při kterých se hodně běhá a křičí, nicméně jsme přístupní i intelektuálnějším aktivitám.

Velikým našim snem je udělat něco, co jsme ještě nedělali, například jet plachtit na Orlík nebo udělat expedici do zahraničí.

▼156.

MINNEHAHA:

31 členů

Vedení oddílu: Bohumila Sedlačíková (Ťap), Michaela Ligdová (Sysla)

V našem oddíle jsou jednak menší holky, tzv. světlušky, zhruba od 6 do 11–12 let, jednak také starší dívky, skautky, přibližně do 15 let. Roční programovou náplň tvoří pravidelné týdenní schůzky 3 družin (Ještěrky – světlušky, Pištuchy – skautky, Tučňáci – skautky), několik vícedenních výprav po celé republice, letos např. víkend v Plzni nebo ve Vlašimi, procházky za sportem i za kulturou a podzimní, jarní a velikonoční prázdniny, na které vyrážíme s celým střediskem. A samozřejmě čtrnáctidenní letní tábor, motivovaný celotáborovou hrou a snahou o soužití s přírodou. Z toho loňského, konaného u obce Oslov blízko Písku, jste mohli vidět reportáž odvysílanou několikrát Českou televizí. Naše tradice trvá již dlouhých 19 let, takže i letos nás čeká tábor, tentokrát v blízkosti Strakonice. Více informací o nás a fotografie z akcí naleznete na našich stránkách na www.minnehaha.hiawatha.cz. Zmíněnou reportáž a další zprávy o činnosti střediska v médiích najdete na <http://www.hiawatha.cz/napsali.php>.

▼ Minnehaha

PARÁDA & VLČÁCI:

Vedení oddílu: Pavla Sýkorová (Gymi), Miloslava Fousková (Míla), Martin Kolda (Piko), Zbyněk Kocman (Zbýňa)

20 členů

Milá maminko a tatínku,

posílám vám pozdrav z tábora Na kraji světa u hranic s Německem. Včera přelo, ale dneska už svítí sluníčko. Ráno byly k snídani rohlíky s marmeládou a zbytek vánočky s kakaem. Kakao bylo dokonce i teplé, protože se mi povedlo úplně samotně prvně rozdělat oheň. Dopoledne jsme hráli soft. Taková hra s pálkou na louce. Byla to legrace. Taky se nám podařilo získat novou zprávu do celotáborovky. Už víme, kam máme jít hledat Svatý grál. Piko říkal, že to bude hodně daleko. Ale Zbýňa říkal, že Piko přehání, že to tak daleko nebude. Taky budu muset najít plavky, protože odpoledne jdeme do Německa do akvaparku. Nevím, jestli je najdu, Míla při bodování stanu říkala, že jsem strašnej bordelář. Zatvářila se hrozně přísně. Zítra jí udělám radost a zkusím uklidit. Taky jsem včera splnila nováčkovskou zkoušku a dostala jsem od Gymi hnědej šátek. Holky říkaly, že mi moc sluší. Jééé a ještě jsem zapoměla říct, že jsme byli na puťáku, na 4 dny! Došli jsme až do kláštera v Teplé. Nesla jsem si batoh celou cestu a vůbec si nestěžovala, i když mě trochu bolely nohy. Markys mě pochválila, tak jsem jí dala kytičku. Jejda, Šárka už našla plavky, musím je jít taky hledat. Tak ahoj, přijedte za mnou na návštěvní dny a přivezte nějaký bonbóny.

Barborka

Čau Dave,

jak se vede? Sem slyšel, že už sis tam taky našel nějaký oddíl. Tam u vás v tom Švajcu. Ale tady to taky není špatný. Ve středu na schůzce byla docela sranda. Gymi nám dala za úkol na hřišti naházet co nejvíc košů, tak Matěj vylezl na koš a my jsme mu podávali basketák. Měls vidět Gymi :-). Jináč o víkendu jsme byli hrát squash, sem to ještě nehrál, docela jsem si zaběhal. Ztratili jsme Zbýňovi 2 míčky, ale sám taky nějaký ztratil, tak se ani moc nezlobil. Holky byly bruslit. Příští týden jdeme na exkurzi na letiště, nesmím zapomenout dát Míle přihlášku... V

červnu se zase chystáme na vodu. Tak abych nezapomněl vzít foťák, až se Piko s Klarrkou cvaknou na voleji. A těš se! O Velikonocích se chystáme za Tebou! Bilbo říkal, že už pronajal tranzita. Tak se měj! A pozdravuj Švýcary v krojích! Slávek

▼ Paráda & Vířáci

CANTUTA:

25 členů

Vedení oddílu: Magdaléna Ježková (Magda), Veronika Strnadová (Brusinka), Miloslava Fousková (Míla)

Smíšený, převážně skautský pěvecký sbor Cantuta, vznikl v lednu 2003. Pod odborným vedením Míly Fouskové se stále pokoušíme o různé formy a varianty sborového zpěvu. Většina členů patří k hudebním laikům, pro velkou část z nás je Cantuta první příležitostí zpívat pod odborným vedením. Během roku 2004 počet našich sboristů řádově vzrostl z jednotek na celé desítky a nyní osciluje kolem čísla 25. V roce 2007 jsme se registrovali jako Klub dospělých skautů Junáka ve středisku Hiawatha Praha. Rozšířili jsme spektrum pořádaných akcí o sportovní a kulturní výlety, kam rádi zveme i partnery našich členů.

Náš historicky první plně samostatný dlouhohrající koncert proběhl 19. 12. 2005 v Praze – Střešovicích v kostele Českobratrské církve evangelické (ČCE). Dalším důležitým milníkem bylo naše vystoupení na půdě Evropského parlamentu v Bruselu během návštěvy Belgie 8.–13. 11. 2007. Patrně nejdůležitějším koncertem v naší „kariéře“ se stal absolventský koncert naší sbormistryně Míly Fouskové, který proběhl 6. 11. 2008 v kostele ČCE v Korunní ulici v Praze 2.

▲ Cantuta

KOBRY:

9 členů

Vedení oddílu: Tomáš Pelcl (Kulan), Ladislav Balík (Bajt)

Do roverského kmene Kobry chodí někteří odrostlejší členové střediska, všem už bude v roce 2009 alespoň 18 let. Přes rok občas jezdíme na výpravy s dětmi, střediskové akce, občas si dáme nějaký paintball, oslavu narozenin, ples nebo exkurzi, prostě nás baví být spolu. O Velikonocích jsme se podívali za jedním z našich členů do švýcarského Bernu. Čas od času i pomáháme s pořádáním různých střediskových akcí nebo akcí okresu (namátkou Postavme školu v Africe, Kapka...), baví nás se kamarádit se skauty ze zahraničí. Také máme různé dílčí úkoly ve středisku. V létě pak jezdíme spolu se 156. oddílem na tábor do Jeseníků, kde rádi přepadáme okolní tábory, přičemž máme zejména oblibu v dýmovnicích. Většinou také v létě jezdíme někam za hranice, zatím jsme byli ve Skotsku, Pyrenejích a Norsku. Letos bychom rádi vyrazili někam na východ.

▼ Kobry

Největší akce roku

Hlavním těžištěm fungování střediska a jeho oddílů jsou bezesporu akce. Kromě schůzek v klubovnách, které probíhají každý týden, a víkendových výprav mimo Prahu se středisku v roce 2008 podařilo uskutečnit i řadu dalších akcí, které stojí za to představit blíže. Najdete je na následujících stránkách. Ani tak se tam však nevešly všechny. V roce 2008 středisko uspořádalo tři letní tábory, jeden zimní a jedny podzimní prázdniny. Roveři z ERRORu a Kober se zapojili do celostátní humanitární akce KAPKA, při které myli skla autům ve prospěch Nadace pro transplantaci kostní dřeně, vybrali celkem 7410 Kč. Středisko uspořádalo vzdělávací akci GENS 2008, zaměřenou na mladé skautské rodiny s dětmi. Přežití v extrémních podmínkách zasněžených zimních hor nabídla akce Extreme Adventure.

NÁRODNÍ JAMBOREE 'KLÍČ':

30. 4.–4. 5.

2250 skautek a skautů, 450 členů servistýmu

Klíč bylo první novodobé české národní jamboree, určené skautkám a skautům z České republiky a spřáteleným oddílům ze zahraničí (Polska, Německo, Rusko a Nizozemí). Akce se zúčastnily i naše oddíly: Paráda a Vlčáci, 156. a Minnehaha. Roverský kmen ERROR a Kobry byly členy servistýmu.

Hlavní myšlenkou Klíče bylo představit dětem nové stezky – tedy pracovní sešity nového výchovného programu. Dále si účastníci mohli vyzkoušet trampolíny, lakros, korfbal, GPS orienták, lezeckou stěnu, lukostřelbu...

Největší úspěch měly pramice, na kterých jsme se mohli plavit podél našeho tábořiště u vodní nádrže České údolí. Každý večer byl završen nějakým koncertem, zahráli nám kapely ZaTrest, LSD, Mandrage z Plzně a Lykke Til z Mělníka. Vrchol akce se uskutečnil na náměstí v Plzni, kam se kromě všech účastníků Klíče přišli podívat i další skauti a zaplnili jsme celé náměstí. Pak jsme se rozešli za různými plzeňskými zajímavostmi – do Zoo, Západočeského muzea, Plzeňského podzemí, Muzea strašidel. Po pěti dnech různých aktivit, soutěží a programů jsme symbolicky otevřeli klíčem všechny brány nových stezek.

BEROUNKA 2008:

30. 5.–1. 6.

43 účastníků

Stalo se již střediskovou tradicí, že o jednom z červnových víkendů vyjíždíme na nějakou z českých řek. V roce 2008 jsme vyjeli na dolní tok řeky Berounky, záměrně vybrané tak, aby řeka nebyla náročná pro děti. Tento výběr se ukázal jako přínosný a na Vodě 2008 bylo celkem 43 lidí, z toho 6 hostů, 19 dospělých a 18 dětí ze všech oddílů střediska (až na oddíl nejmladších dětí – Letorost). Díky téměř vyrovnanému počtu dětí a dospělých bylo zaručeno, že každé dítě je na lodi „pod dohledem“ jednoho dospělého, a tím se tedy minimalizuje riziko úrazu. Berounka byla vodou úspěšnou a zdá se, že u dětí opadl strach z vody a v roce 2009 budeme moct jet vodu o něco náročnější.

Berounka 2008 ▼

EXPEDICE DO NORSKA:

18.–31. 8.

17 účastníků

Akce byla určena především starším členům střediska, roverům a vedoucím. Naším cílem bylo nechat se unést přírodními krásami Norska, projeli jsme se ovšem i Švédskem a na zpáteční cestě Dánskem a Německem. Svěřili jsme se do rukou zodpovědných řidičů a po několikahodinové cestě dorazili k trajektu, který nás přepravil do Malmö, odkud jsme pokračovali k norským hranicím.

Jednou z našich prvních zastávek bylo samozřejmě hlavní město Oslo, kde jsme také vyzvedli jednu z našich členek s adresou trvalého bydliště Norsko – Bergen, která nám dělala tak trochu průvodkyni a občas i tlumočnici.

Za zmínku určitě stojí třídní putování po národním parku Jotunheim, kde nás opravdu velmi překvapilo, kolik českých turistů se zároveň s námi rozhodlo procházet po horách a obdivovat přírodní scenérie s batohem na zádech.

Nemohli jsme si samozřejmě nechat ujít ani jiné úkazy – namátkou skalní útvar Preikestolen nebo ledovec, jehož jméno se raději nebudu pokoušet vyslovit, ale píše se Briksdalsbreen. Podívali jsme se i do několika měst, kromě Osla jsme viděli Bergen, Stavanger, Kristiansand... a prošli celkem velký počet muzeí od vikingských až po elektrárenské. Na závěr nutno dodat, že jsme se všichni vrátili zcela bez úhony, některým cinkaly v batohu sklenice s vynikajícími norskými marmeládami, a všechny naše zážitky byly sepsány v „Deníčku z Norska“ na našich stránkách.

VÁLKA O CINTRU:

26.–28. 9.

350 účastníků

Už podesáté se skauti a skautky z celé republiky setkali v Chvalově u Blatné, aby se utkali v bitvě na motivy knih polského fantasy spisovatele Andrzeje Sapkowského. Akce, kterou od prvního ročníku pořádají lidé z našeho střediska, se letos zúčastnili i bojovníci ze 156. oddílu a Parády a Vlčáků. V takzvané „dřevárně“ proti sobě stojí hráči několika středověkých armád,

kteří spolu bojují dřevěnými zbraněmi, obalenými z bezpečnostních důvodů molitanem. Ve hře plné nebezpečných úkolů, mágů, zaklínačů či kostlivců a dalších tajemných postav nicméně hraje hlavní roli dodržování pravidel, které je na každém hráči. V desátém ročníku zvítězila koalice království Temerie, Redanie a Kaedwenu, když v závěrečné bitvě porazila šiky nilfgaardského císařství.

Akce neunikla pozornosti místních novin.

Když bylo po boji, hráči si mohli dát Kofolu nebo něco k jídlu v krčmě provozované rovery z ERRORu a Kober. Středisko bude nejspíš pořadatelem i příštího, jedenáctého ročníku.

Expedice do
Norska ▼

Válka o Cintru ▼

POSTAVME ŠKOLU V AFRICE:

14.–16. 10.

Sbírku Postavme školu v Africe pořádá Junák společně s organizací Člověk v tísni již pátým rokem. Naše středisko se této sbírky každoročně účastní. Za tuto dobu se v Etiopii díky této sbírce podařilo postavit již sedm škol. V letošním roce naše středisko přispělo částkou 29 093, 33 Kč.

Před samotnou sbírkou jsme pro děti uspořádali přípravnou schůzku, kde se dozvěděly něco o sbírce a vůbec o Africe. O tom, kam vlastně půjdou peníze, které ony vyberou do kasiček, a proč a jak je dobré lidem v rozvojových zemích pomáhat. Děti se také zapojily do samotné přípravy. Například na družinových schůzkách vyráběly plakáty, které poté visely na informačním stánku v průběhu sbírky. Letos stál náš stánek před kostelem sv. Václava na Arbesově náměstí v Praze 5. To byla změna oproti předchozím letem, kdy stál u stanice metra Anděl.

Tři z našich vlčat ze 156. oddílu (Vojta, Adam a Tony) reprezentovali skauty v pořadu České televize Pomáhejme si. Společně s Jiřím Plecítým z Člověka v tísni a moderátorem Petrem Vackem tuto sbírku na pomoc Africe přiblížili divákům (najdete na webu střediska v části “napsali o nás”).

Postavme školu v
Africe ▼

Zeptali jsme se členů střediska

“PROČ RÁD/A CHODÍM DO SKAUTA?”

Protože mě to tady baví, kvůli kamarádům, a abych se něco naučila. *(Andrea, 10 let)*

Abych se naučila žít v přírodě, protože jsem moc chtěla. *(Šárka, 7 let)*

Protože jsem musela na nějaký kroužek a skaut se zdál nejlepší. *(Julie, 8 let)*

Abych si dokázala poradit v nouzových situacích a abych si poradila v přírodě. *(Gabča, 8 let)*

Ráda si hraji a baví mě nosit skautské oblečení. *(Klára, 9 let)*

Pro zábavu, mám tu kamarádky, odpočinu si od školy. *(Markéta, 12 let)*

Jezdím na tábory, pomáhám ostatním a smysluplně využívám volný čas. *(Josefína, 14 let)*

Protože se učím být samostatná a děláme super věci. *(Kačka, 8)*

“ČEHO SI VÁŽÍM NA NAŠEM STŘEDISKU?”

Líbí se mi, že nic není nemožné, všechny nápady jsou brány v potaz, středisko je oddílům oporou. *(Lukáš, 23 let)*

Středisko je dobře fungující mašinka, která umožňuje realizovat svoje ideje a tím obohacovat ostatní. *(Ivo, 19 let)*

Vážím si lidí, co dělají všechny možné věci. Líbí se mi, že středisko dokáže zorganizovat velké věci a všichni jsme velký kámoši, dost lidí nás zná a jsme mocný. *(Tomáš, 22 let)*

Oceňuju různorodý kolektiv, který funguje, možnost realizace čehokoliv, že jsme velký kamarádi, který si pomáhají. *(Zbýňa, 22 let)*

Vážím si toho, že je tu na lidi spolehnutí. *(Péťa, 16 let)*

Mám radost z naší komunikace a přátelství. *(Anička, 15 let)*

Líbí se mi, že máme smysl pro humor, že jsme parta lidí, která si chodí na maturitní plesy a svatby a posléze pohřby, že lidi u střediska zůstávají, i když nejsou aktivní

Jsou tu skvělí lidé, kteří svůj volný čas věnují středisku místo něčemu jinému. *(Markéta, 18 let)*

Vážím si možností, které nám středisko dává. *(Martin, 17 let)*

Je skvělé, že je tu tolik lidí, kteří jsou schopni pro dobrou věc obětovat svůj čas. *(Jakub, 26 let)*

Je bezva, že dokážeme vytvářet pestrý program. *(Michaela, 19 let)*

Líbí se mi kolektiv, obětování vlastního času pro dobrou věc a to, že nás vede úžasný Bilbo. *(Hana, 20 let)*

Poděkování

Děkujeme všem, kteří nás jakkoliv podpořili - ať formou sponzorského členského příspěvku či jinak.

Děkujeme firmě FABRICOM.CZ, a. s. za finanční dar na nákup stanu tee-pee.

Děkujeme subjektům, které nám v roce 2008 poskytly dotaci či grant:

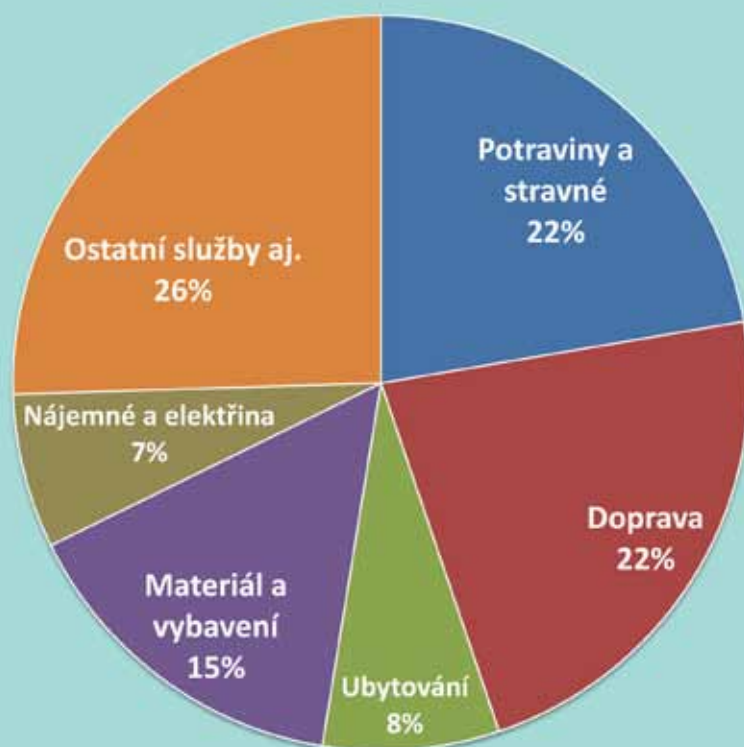
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dotační prostředky použité na úhradu nákladů akcí a provozní náklady)
- Hlavní město Praha (grantové projekty určené na akce ve volném čase a provozní náklady kluboven)
- MČ Praha 5 (grantové projekty určené na akce ve volném čase a aktivity sboru Cantuta)
- MČ Praha 13 (grantový projekt na obnovu vybavení)

Hospodaření

Vzhledem k možnému prodeji jedné klubovny a nejisté situaci dalších zvolilo středisko strategii vytváření rezerv pro pokrytí nákladů spojených s těmito ohroženími.

Možnosti podpory střediska najdete na našem webu: www.hiawatha.cz

PŘEHLED VÝDAJŮ A TABULKA FINANČNÍ ROZVAHY:

Aktiva:

Střediskové mikiny	7 636,00 Kč
Zálohy	78 927,57 Kč
Hotovost	137 064,50 Kč
Bankovní účty	242 139,21 Kč
Ostatní pohledávky	15 000,00 Kč
Jiná aktiva	1 250,00 Kč
<i>Celkem</i>	482 017,28 Kč

Pasiva:

Vlastní jmění	323 577,13 Kč
Výsledek hospodařen	93 204,15 Kč
Dodavatelé	6 550,00 Kč
Dohadné účty pasivní	58 686,00 Kč
<i>Celkem</i>	482 017,28 Kč

Tiráž

Výroční zpráva za rok 2008

Vydal Junák - svaz skautů a skautek ČR, středisko Hiawatha Praha
Zoubkova 8, 150 00 Praha 5

E-mail: info@hiawatha.cz

Web: www.hiawatha.cz

Sestavila: Mgr. Věra Voňavková

Na zprávě spolupracovali: Miloslava Fousková, Kristýna Hanzlová,
Michaela Ligdová, Ladislav Pelcl, Denisa Raichlová,
Pavla Sýkorová a vedení oddílů

Grafická úprava: Ivo Stružinský, Autoři fotografií: archiv střediska

(c) Junák - svaz skautů a skautek ČR, středisko Hiawatha Praha 2009. Obsah je možno se souhlasem autora dále šířit v nezměněné podobě. Logo Junáka je ochrannou známkou registrovanou Úřadem průmyslového vlastnictví. Použití osobami a subjekty mimo organizaci podléhá schválení Skupiny pro ochranné známky.